

Mastičkář. Rubín však neodpovídá:
Rubíne! Rubíne!
Ať volá po druhé:
Rubíne, vo pistu?
Ten ať odpoví:
Sed' mistře, držu za řiť tistu.
Mastičkář opět volá řka:
Rubíne, vo pistu kvest?

Toto ti je, mistře, prvá puška,
ot té' sě počíná vole jak hruška;
Najprvét' bude jako dýně
A potom bude jako škříně.
Toto je, mistře, puška druhá,
Od té' zpleskajú vole tuhá;
Coť ona prvá neduha zapudí,
A tatoť více neduha zbudí.
A toto ti jest puška třetie.
Pro tuť baby s křikem k čertu letie.
Toto ti je, mistře, puška čtvrtá,
Tať pohřiechu jako nebozezem vrtá.
A u pátěj měl jsem tři svrčky
A pol čtvrta komára:
Tu snědla onano baba stará.
Tato ti jest, mistře, mast z Babylonie,
V niejt' je taká drahá vóně,
Ktož jie kúpí, tako tvrdie,
Pójde od nie pzdě a prdě.

Třetí Marie ať zpívá:
Sed eamus unguetum emere,
Cum quo bene possumus ungere
Corpus Domini sacratum.
Potom říká verše:
Jako sě ovčičky rozběhajú,
Kdyžto pastušky nemajú,
Taktěž my bez mistra svého,
Jezukrista nebeského,
Ješto nás často utěšoval
A mnoho nemocných usdravoval.
Mastičkář ať zpívá:
Huc propius flentes accedite,
Hoc unguetum si vultis emere.
Cum quo bene potestis ungere
Corpus Domini sacratum.

Mastičkář mu říká:
Abrahame, to já tobě chcu řeci,
Že já tvého syna ulěču,
Ač mi dáš tři hřivny zlata
A k tomu svú dceř Meču.
Abraham říká mastičkáři:
Mistře, to já ti vše rád dám,
Cos potreboval sám.
Mastičkář říká:
Pomáhaj mi, boží synu,
Ať jáz u méj pravě nehynu!
Ve jmé božie, jáz tě mažu,
Južť chytrost'ú vstáti kážu!
I co ty ležíš, Izáku,
Čině otcu žalost takú?
Vstaň, daj chválu Hospodinu,
Svatěj Mařie, jejie synu.
Když skončí, lijí mu (Izákovi) břečku na zadek.
Izák sám pak vstávaje, říká verše:
Avech, auvech, avech, ach!
Kak to, mistře, dosti spách,
Avšak jako zmtrvých vstach,
K tomu sě bezmál neosrach.
Děkuju tobě, mistře, z toho,
Ež mi učinil cti přieliš mnoho.
Jiní mistři po svém právu
Mažú svými mastmi hlavu:
Ale tys mi, mistře, dobře zhodil,
Ež mi všechnu řiť masťú oblil. – Ticho!

tista – čubka, nevěstka
pezd – zadnice
puška – nádobka na mast

in Kopecký, M.: Starší české drama. Brno 1987